

været, fordi der har været paalignet for lidet. Det er min bestemte Erfaring, at der i de allerfleste Tilfælde bliver paalignet for lidt i Forhold til den Formue, de Bedkommende have, og den Næringsvei, de drive. Efter min Mening findes ikke i nogen Kjøbstad Afgifterne forholdsvis fordelte paa de mere og mindre Formuende, fordi de mindre Formuende altid efter deres Evne maae svare Mere end de mere Formuende. Dette er Tilfældet i Kjøbstæderne, og det er ogsaa Tilfældet paa Landet. Mange store Godseiere flytte her til Kjøbenhavn for at unddrage sig for de Communeafgifter, de ellers maatte være pligtige til at give til Communen; og jeg kan forsikre, at i 19 Tilfælde af 20 er der langtfra paalignet dem saadanne Bidrag til Communerne, som de forholdsvis efter deres hele Stilling burde have i Lighed med de andre Beboere.

Indenrigsministeren: Ja, det er jo en Ting, hvorom der kan være forskellige Meninge, naar den ærede Rigsdagsmand mener, at der er paalignet for lidt og ikke formeget. Jeg gjorde opmærksom paa, at, naar der i en Kjøbstadcommune lever en Person, som har stor fast Indtægt, til Ex. 5 à 6000 Rb., saa antages dette for at være en saa stor Formue, at man mener, at hos ham kan man ret tage Meget. Men det, man lader ham betale, skal dog staae i et vist Forhold til, hvad de Andre nyde godt af for deres Bidrag; og altsaa har man til Ex. ikke Ret til at lægge alle de andre Formuer sammen, og, naar de ei udgjøre Mere end hans, paaligne denne ene Person Ligesaa meget som alle de Andre tilsammen, thi man maa ogsaa tage Hensyn til, at alle disse Andre have Gavn og Gode af Communen for alle deres Personer, medens den Formuende derimod kun har det for sin egen Person. Hiu Fremgangsmaade passer, efter min Overbeviisning, ikke, naar der blot er Tale om de virkelige communale Forhold, hvor man ogsaa skal tage Hensyn til Gavnet af Communen. Jeg skulde derfor troe, at der er flere Forhold, som her bør tages i Betragtning foruden den blotte Formuenhed; men som det vilde blive altfor vidtløftigt her at gaae ind

paa. Jeg skal derfor ikke oftere tage Ordet i den Anledning.

J. J. Petersen: Den høitagtede Indenrigsministers Ytringer, forrige Gang han havde Ordet, i mod at opstille detaillerede Bestemmelser for Skatteligningen, og den sidste Deel af den ærede Rigsdagsmands Foredrag fra Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen) skal jeg ganske tiltræde; derimod skal jeg til, hvad den høitærede Indenrigsminister bemærkede i Anledning af mine Ytringer om Regeringens Indflydelse paa Skatteligningen i Communerne, tillade mig at svare, at jeg har seet en ministeriel Resolution, hvort der var opstillet som Regel, at det kun var det Beløb, der kunde blive Gjenstand for Ligning paa Formue og Leilighed, som blev tilovers fra Familjens Behov. Paa Grund af denne Bestemmelse fastsatte Lignings-Commissionen et vist Beløb, saavidt jeg mindes 200 Rb., til Mand og Kone, og en ringe Sum til hvert af Børnene som skattefrit; hvad der efter dette blev tilovers, det skulde nu efter Ministerresolutionen være Gjenstand for Paaligning efter Formue og Leilighed. Men nu er det saa uheldigt, at det store Fleertal, jeg troer omtrent $\frac{2}{3}$ s af Statterne i den Commune, jeg sigter til, ikke engang havde den Indtægt, som efter den givne Regel ikke maatte beskattes, og der blev altsaa aldeles Intet at gjøre til Gjenstand for Paaligning i de allerfleste Tilfælde. At Lignings-Commissionen her var i en meget vanskelig Stilling, troer jeg dog, at den høitærede Minister maa være saa billig at indrømme, og den opstillede derfor andre og saadanne Regler for Ligningen, som den fra sit Standpunkt ansaae for fornuftige og praktisk udførlige; men, saavidt jeg mindes, vandt disse Regler ikke Bifald hos det høie Ministerium.

L. C. Larsen: Jeg vil ikke videre tage Ordet i Anledning af den Dmtale, som her har fundet Sted, om de kjøbenhavnske Communalforhold, da det rimeligvis vilde føre for langt bort fra den egentlige Gjenstand, men jeg vil blot tillade mig at bede den ærede Indenrigsminister om, at han ret snart vil